

НАРОДНЕ СВЯТО У ЛУЦЬКУ

ОСОБЛИВЕ свято відбулося минулої суботи у приміщенні Волинського музично-драматичного театру імені Т. Г. Шевченка. Це було воістину народнє свято, осяяне красою, ніжністю народної пісні, рідної мови. Якими б словами ми не розповідали про українську народну пісню, а все здається, що ще не знайдено таких слів, які б сповна могли передати її чаруючу красу, ніжність, силу, духовне багатство, одухотвореність. Письменники, поети, філософи, мислителі світу захоплювалися українською народною пісню, музикою, мовою нашого народу.

Професійні артисти, аматори сцени, волинські письменники підготували багатий і шедрий дарунок для сотень людей, які збиралися того дня в театрі, підготували літературно-мистецьку програму «Шляхи джерела рідної мови і пісні». Вже початок свята настроїв всіх присутніх на урочисто-пісенну хвилю. З перших слів ведучої свята, заслуженої артистки УРСР Людмили Приходько кожен відчув, що ця подія небуденна, що залишить вона незабутній слід у людських серцях. Актриса в чудовому стилізованому народному костюмі немовби підхопила естафету наших предків і принесла нам їх тремтливо-ніжну любов до материнської мови, до краси народної пісні, до тих справді цілющих і невичерпних джерел, які так шедро обдаровують нас упродовж віків. І слово про пісню, музику і чарує, і хвилює, і озивається у серці якомось особливим мелодійною музикою.

А за мить могутньою хвилею покотилося в зал невмируще Шевченкове «Реве та стогне Дніпр широкий». Це на сцені хорово самодіяльна народна капела вчителів міста та капела бандуристів Луцького музичного училища. Цю капелу вже давно спеціалісти-музикознавці відзначають як одну з найоригінальніших, багатого голосами, залюбленою у високе мистецтво хорового співу. Разом з художнім керівником капели Миколою Сидорукористи зловили право на ви-

вої, є гордістю нашого волинського пісенного краю.

На святі цього разу було особливо послання красивих голосів співаків з ніжними мелодіями бандур. Це було хвилююче і прекрасне мистецтво, яке нікого не могло залишити байдужим. І тому-то всі присутні у залі встали, вшановуючи і безсмертного Кобзаря, і творців прекрасної пісні і музики, які так вдало поєдналися.

Тут же, на святі, капела бандуристів виступила разом з солістами обласної філармонії Василем Чепелюком та Зоєю Комарук. Здавалося, все тепло серця і ніжність, все багатство душі віддали солісти і музиканти, виконуючи українські народні пісні «Вечір надв'орі», «Стоїть гора високая», «Іхав козак за Дунай». Лучани добре знають капелу бандуристів з музичного училища, якою вже багато літ незмінно керує викладач училища Тетяна Ткач. Треба сказати, що кожна нова зустріч з капелою — це зустріч з багатим народним мистецтвом, це радість від спілкування з музикантами, які працюють творчо, наполегливо, відкривають нові скарби народної творчос-

ті. Власне, ці два колективи — капела вчителів і бандуристів зуміли стати головним, домінуючим на цьому гарному святі. Завдяки насамперед їм, воно стало таким своєрідним, оригінальним, урочистим і водночас емоційно-близьким кожному, хто там був присутній. Хористи майстерно виконали «Заповіт», «Думи мої, думи мої» Тараса Шевченка, «Вічний революціонер» Івана Франка.

Широ і тепло вітав зал виступ збирачки народних пісень Антоніна Голентюк, яка і сама, і в дуеті з викладачем Ровенського інституту культури Раїсою Папун виконали маловідомі, але такі чудові українські народні пісні. Викладач Луцького музичного училища Марія Вислоцька порадувала майстерною грою на бандурі, пісню на слова вилатної Лесі Українки. Твір Маркіана Шашкевича прозвучав у виконанні тріо бандуристів Луцького міського Будинку культури у складі Ірини Ольшевської, Мирослави Сточанської, Лідії Войнаровської.

На святі прочитали свої нові поезії про рідну землю і мову, духовні скарби народу волинські поети Петро Мах,

Посип Стручук, Іван Чернецький, Василь Гей, Клава Корецька, Олена Криштацька.

Пріємною була зустріч з новим творчим колективом — ансамблем народної пісні і музики Луцького Будинку вчителів. Актори обласного музично-драматичного театру Микола Ярошенко, Валентин Бурій, заслужений артист УРСР Анатолій Гурський прочитали поезії Тараса Шевченка, Володимира Маяковського, Івана Франка. Не обійшлося і без гумору. Адже він притаманний нашому народові, є його розрадою у дні веселі й сумні. Актор театру Василь Грїб порадував присутніх цікавими гумористичними творами.

Волинці знають Богуслава Ляховича не лише як актора обласного театру, а як і Кобзаря-бандуриста, виконавця народних дум і пісень. На святі він виконав твір Дмитра Павличка «Молитва», мелодію до якого створив сам. А найменша учасниця свята Оленка Братчина прочитала вірш Лесі Українки «Надія».

На завершення свята разом з хористами весь зал співав «Реве та стогне Дніпр широкий». І кожен відчував себе причетним до цієї урочистості. Хочеться відзначити і те, що дуже чітко, без зайвої метушні готувала свято невелика кількість людей на чолі з головним режисером театру Михайлом Ілляшенком. То, можливо, і це має стати у пригоді на майбутнє — чим менше режисерів, адміністраторів, розпорядників, тим чіткіше і краще все проходить.

А. ФІЛАТЕНКО.

На фото: учасники свята — хористи-педагоги і бандуристи музичного училища. ● Виступають Антоніна Голентюк та Раїса Папун.

Фото М. Зінчука.

